

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 13- Forslag til Lov om bemyndigelse til opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og henholdsvis Frankrig og Spanien .

Hermed sendes i 5 eksemplarer bemærkninger til henvendelse af 17. januar 2008 fra Elisabeth Sandberg.

(L 13 – bilag 75)

Kristian Jensen

/ Ivar Nordland

Elisabeth Sandberg har den 17. januar 2008 rettet henvendelse til udvalget.

Elisabeth Sandberg henviser først til spørgsmålet om, at lovforslaget skal hastes igennem.

Jeg vil hertil svare, at jeg ønskede, at lovforslaget blev vedtaget i 2007, men som bekendt imødekom udvalget ikke dette ønske. Herefter har jeg ikke søgt at påvirke, hvor hurtigt udvalget ville behandle lovforslaget. Så er der ikke grund til yderligere bemærkninger.

Elisabeth Sandberg kritiserer, at jeg ikke besvarede REDAN's kritik om "en uvenlig handling, der ikke kan begrundes af hverken EU-retslige eller nationaløkonomiske årsager, og som vil forhindre den fri bevægelighed inden for EU for fremtidige pensionister."

Efter min opfattelse er det ikke en uvenlig handling at forudsætte dansk beskatning af udbetalinger fra en privat pensionsordning, når der tidligere er givet fradrag ved dansk beskatning for indbetalingerne til denne ordning. Det er heller ikke en uvenlig handling at forudsætte dansk beskatning af danske sociale pensioner og ydelser, som betales af Danmark. Vedrørende den fri bevægelighed, vil jeg fastholde, at dansk beskatning af danske pensioner ikke har hindret danske pensionister i at flytte til Sverige, Norge eller Tyskland.

Elisabeth Sandberg henviser til mine bemærkninger i bilag 8 om, at det efter min mening ikke er sandsynligt, at franske og spanske pensionister vil flytte til Danmark. Hun giver en række betragtninger om flytning mellem Danmark og Frankrig/Spanien i forhold til flytning mellem Danmark og Sverige/Norge/Tyskland, når man tager hensyn til forskelle i kultur og sprog samt forskelle vedrørende afstand til familien i Danmark mv. Hun nævner, at danske pensionister ikke flytter til Frankrig eller Spanien for at undgå dansk beskatning.

Jeg forstår hende således, at det ikke er vanskeligere for franske og spanske pensionister at flytte til Danmark, end det er for danske pensionister at flytte til Frankrig eller Spanien.

Jeg vil her nævne, at hun henviser til mine bemærkninger i bilag 8, som var et svar til Redan España, som forudså, at 3.000 – 5.000 franske og spanske pensionister ville flytte til Danmark, hvis pensionsartiklen i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne med Frankrig og Spanien blev ændret fra den nuværende bopælsstatsbeskatning til kildestatsbeskatning.

Jeg vil ikke forsøge at give andre begrundelser for, hvorfor pensionister flytter til Frankrig og Spanien, når Elisabeth Sandberg nævner, at der ikke er tale om at undgå at betale skat.

Jeg vil fastholde, at selv om pensionsartiklen i dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Tyskland i 1995 blev ændret fra bopælsstatsbeskatning til kildestatsbeskatning, medførte det ikke, at tyske pensionister flyttede til Danmark. Når de tyske pensionister ikke flytter til Danmark, er det efter min opfattelse ikke sandsynligt, at franske og spanske pensionister skulle gøre det som følge af den samme ændring af overenskomsterne med disse lande.

Elisabeth Sandberg kritiserer overgangsreglerne. Hun finder det forkert, at en tilfældig dato skal afgøre, om en person i Frankrig eller Spanien med fødselsdag lige efter denne dato skal betale dansk skat, når en person med en fødselsdag lige før datoen kan forblive under de gamle regler. Hun foreslår i stedet at anvende 1. januar 2009 som skæringsdato, idet denne dag er tidligste dato for opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne, og idet antallet af personer i Frankrig eller Spanien, som kan blive pensioneret inden denne dag, må være begrænset. Hun mener også, at der er tale om lovgivning med tilbagevirkende

kraft, når overgangsreglen kun omfatter personer, der var hjemmehørende i Frankrig eller Spanien den 28. november 2007, og lovforslaget først vedtages i 2008.

Jeg vil hertil svare, at dobbeltbeskatningsoverenskomsterne med Frankrig og Spanien har regler om opsigelse, som medfører, at hvis en overenskomst opsiges senest 30. juni i et år, ophører overenskomsten med at have virkning for indkomst fra og med 1. januar i det næste år. Disse opsigelsesregler vil Danmark selvfølgelig respektere.

Det er ikke rigtigt, at der er tale om tilbagevirkende kraft, fordi en opsigelse af overenskomsten får virkning for personer, der er flyttet før opsigelsen. Det afgørende er, at opsigelsen kun har fremtidig virkning for beskatningen af indkomst fra og med tidligst 2009.

Selv om der ikke er tale om tilbagevirkende kraft, ønsker jeg alligevel at tage hensyn til de personer, som ved lovforslagets fremsættelse den 28. november 2007 boede i Frankrig eller Spanien og var omfattet af de nuværende overenskomsters regler om beskatning af pension. Jeg har udsat fristen for, hvornår disse personer skal være begyndt at modtage pension, til 31. januar 2008. Men uanset hvordan man afgrænser en sådan overgangsregel, vil der altid være personer, som lige præcist ikke er omfattet. Hvis man skal undgå, at en tilfældig dato er afgørende for dansk beskatning eller ikke, er løsningen helt at undlade overgangsreglen.

Elisabeth Sandberg henviser til min udtalelse (i bilag 9) om, at ”skatterne skal finansiere det samfund, som man er den del af”. Det bør netop medføre, at personer i Frankrig eller Spanien, som er en del af det franske eller spanske samfund, skal betale skat til disse lande.

Jeg vil hertil svare, at dette citat er plukket fra et afsnit om sammenhæng mellem skattebetaling og ret til sociale ydelser samt om sammenhæng mellem danske skattefradrag for indbetalinger til en dansk pensionsordning og dansk beskatning af udbetalinger fra ordningen.

Selv om en person bor i Frankrig eller Spanien, er vedkommende efter min opfattelse stadig en del af det danske samfund, når vedkommende modtager sin pension fra Danmark, og det er privat pension, som delvist er finansieret af Danmark gennem skattefradrag, eller social pension, som fuldt ud er finansieret af Danmark. Desuden betaler den danske stat sundhedsbidrag til Frankrig og Spanien for en del af de danske pensionister i disse lande, som nærmere omtalt af REDAN, jf. bilag 28.

Elisabeth Sandberg nævner endeligt, at når motivet for lovforslaget er et ønske om at få beskatningsretten til private pensioner, bør de sociale pensioner fredes. Hun kan ikke se sammenhængen i min begrundelse om, at de sociale pensioner er fastsat efter danske forhold og så de kan bære en almindelig dansk beskatning. Desuden belaster førtidspensionister i Danmark det danske samfund med udgifter, som i andre lande finansieres af egenbetaling.

Jeg vil hertil svare, at beskatningen af sociale pensioner også er et formål med lovforslaget, selv om det ikke er af så stor betydning som f.eks. beskatningen af private pensioner.

Danske sociale pensioner er fastsat efter danske forhold, herunder især skatteforhold. Hvis modtageren bor i et andet land med en lavere beskatning, og Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomst med dette land medfører bopælsstatsbeskatning, vil resultatet blive højere nettopension (efter skat) end forudsat. Det er rigtigt, at andre forhold (som f.eks. højere egenbetaling) kan medføre højere udgifter, når man bor i et andet land, men der er også andre forhold, som medfører mindre udgifter (som f.eks. lavere prisniveau).